

rende Lovforslag, at Loven af 1927 gælder Ejendomme, der i Forvejen er af en saadan minimal Størrelse, at Udstykning er skadelig, medens Lovforslaget ogsaa finder Anvendelse paa større Brug, som det maaske netop vil være ønskeligt at udstykke for at de kan benyttes mere effektivt paa samme Maade som hidtil, jfr. herved § 31 i Lov om Jordbrugets Fremme, hvorefter Landbrugsraadet skal søge at erhverve Arealer, egnede til Udstykning. For at undgaa Uoverensstemmelse paa dette Punkt er der i Teksten indføjet Ordet „navnlig“.

Men som Regel vil en Udstykning være motiveret med, at det vil være ønskeligt at kunne anvende Jorden helt eller delvis paa anden Maade end hidtil. Vedrørende de Forhold, der i saa Henseende kommer i Betragtning, er Formuleringen formentlig tilstrækkelig smidig. Til nærmere Illustration kan citeres Lov Nr. 56 af 13. April 1894 om Afhændelse af Trøer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færøerne („Trøloven“), § 5: „..... hvis en hensigtsmæssig Jordregulering eller Samling af Trøparter gør det ønskeligt eller der er Trang til Nøste- eller Husegrunde“.

At Afgørelsen er lagt hos Amtet staar i praktisk Forbindelse med Bestemmelserne i Lov af 31. Marts 1928 og Anordning af 15. Juli 1931 og med § 57 i Lov om Jordbrugets Fremme, hvorefter Amtet approberer Udstykning af henholdsvis al udskiftet Jord og af ikke udskiftet, offentlig Jord.

Amtet er iøvrigt ogsaa ifølge § 26 i Lov om Jordbrugets Fremme den Myndighed, der tillader Udstykning af offentlig Jord.

Der er sikret Landbrugsraadet Ret til at erklære sig over alle Udstykningsandrager, idet Lovforslaget som foran nævnt af retstekniske Grunde ikke er begrænset til kun at gælde Landbrugsejendomme. Denne Bestemmelse er formentlig ikke for vidtgaaende, da Ejendomme, der ikke for Tiden benyttes som Landbrugsejendomme, kan tænkes at være velegnede til Opdyrkning, hvorfor en Udstykning kan være uheldig, og da Landbrugsraadet kun med udtrykkelig landbrugsmæssig Motivering kan modsætte sig Udstykning. Man gaar ud fra, at Andragender om Udstykning, hvorved der ikke kan foreligge landbrugsmæssige Spørgsmaal, vil blive ekspederet af Landbrugsraadets Formand paa Raadets Vegne af Hensyn til Sagernes hurtige Fremme.

Landbrugsraadets Veto er bindende for Amtet, men kan indankes for Landbrugsministeren. At Amtets Afgørelse kan paaklages til Ministeriet følger af almindelige Regler.

Til § 2.

Paa ikke udskiftet Jord kan alene anvendes de baade for udskiftet og ikke udskiftet Jord stadig gældende Bestemmelser i Henhold til Lov af 4. Marts 1857 §§ 5 og 17, Lov af 19. Januar 1863 og Lov Nr. 56 af 13. April 1894 § 5 samt de særlige Regler i Loven om Jordbrugets Fremme.